

Hoofdstuk 10: Dwalingen aangaande de messiaanse tijd

De toekomstverwachting die zegt dat er binnenkort een “messiaanse tijd” op aarde zal aanbreken, een “koninkrijk der hemelen”, *zonder dat Christus terug komt*, berust op de volgende uitgangspunten:

1. Met de uitdrukking “de laatste dagen” (Jes. 2:2) bedoelt de Schrift: de slotfase van het huidige wereldtijdperk, een heilstijd voorafgaand aan de wederkomst.
2. De grote verdrukking voor Israël (Jer. 30:7) gaat niet aan deze messiaanse tijd vooraf, maar zal op dit tijdperk volgen.
3. De zeventig weken die in Dan. 9 worden genoemd, zijn nog geheel toekomstig en vormen “de laatste dagen”.
4. De messiaanse tijd zal beginnen doordat Gods Geest wordt uitgestort op heel de mensheid, en zelfs op de planten en de dieren (Joël 2:28).
5. Bovendien zal de profeet Elia dan naar de wereld worden gezonden om “alles te herstellen” (Mal. 4:5).
6. Wanneer Christus verschijnt (1 Tim. 6:14, 2 Tim. 4:8, Tit. 2:13) zal de Gemeente als een volgroeid Lichaam aan het Hoofd worden verbonden en met dat Hoofd worden geopenbaard in de hemelse gewesten. Pas vijfhonderd jaar later zal de Messias naar de aarde terugkeren.

Flinterdun Schriftbewijs

In de vorige negen hoofdstukken is aangetoond, dat het Schriftbewijs voor deze zes grondstellingen flinterdun is. De stellingen zijn zelfs in tegenspraak met de Bijbel. Op websites die de afwijkende toekomstverwachting uitdragen worden bovendien uitspraken gedaan, die volledig uit de lucht gegrepen zijn. Ik noem er drie:

1. “David zal opstaan uit zijn graf en gedurende 62 jaarweken over Israël regeren, maar uiteindelijk omkomen”⁴³

⁴³ A.Pronk-Waterlander schrijft: “De gezalfde in (Dan. 9) vers 25 en 26 is niet Christus, maar de opgewekte koning David, die 62 jaarweken zal regeren. Hij zal van het toneel verdwijnen wanneer de Antichrist komt” (in: *Het Koninkrijk der hemelen*, op pronk-stukjes.nl). Vergelijkbare opvattingen zijn verkondigd door J.A.Hensen en T.L.Ballinger.

2. “Koning Nebukadnezar zal binnenkort worden opgewekt en als koning der koningen gaan heersen over de hele aarde”⁴⁴.

3. “Alle rijken uit Nebukadnezars droombeeld (Dan. 2) zullen weer op het toneel verschijnen en gelijktijdig aanwezig zijn. Ze zullen immers gezamenlijk worden vermalen door de losrakende steen”⁴⁵.

Hier is de menselijke fantasie op hol geslagen. David en Nebukadnezar zullen uiteraard opstaan uit de doden, op het tijdstip dat God daarvoor heeft bepaald (1 Kor. 15:22). En David zal ook met en namens de Messias mogen heersen (Jer. 30:9, Ezech 34:23-24, 37:24-25). Voor alle andere beweringen is er echter geen enkel bewijs. In Daniëls uitleg van de droom van Nebukadnezar wordt duidelijk gezegd dat de materialen uit het droombeeld betrekking hadden op wereldrijken die elkaar zouden *opvolgen* in de tijd (Dan. 2:39). Van de steen die het beeld trof wordt dan ook gezegd dat deze het beeld zou treffen aan de *voeten*, in de periode waarin ijzer zou zijn gemengd met leem (Dan. 2:34). De wereldrijken uit Nebukadnezars droombeeld kunnen onmogelijk tegelijk aanwezig zijn, want ze besloegen voor een groot deel hetzelfde grondgebied. Wel zal er eens een rijk verschijnen dat de kenmerken van alle voorgaande rijken in zich verenigt (vgl. Openb.13:1-2 met Dan. 7:4-6). Dat de steen het ijzer, het leem, het koper, het zilver en het goud *tegelijk* verbrijzelt betekent dat die steen aan *iedere* menselijke heerschappij een einde maakt, en dat het rijk dat door de steen wordt uitgebeeld van een volstrekt andere aard is dan alle voorafgaande wereldrijken. Zelfs het gouden rijk van Nebukadnezar was van veel mindere kwaliteit. Op de dag van de Heer is alleen Hij nog maar verheven (Jes. 2:11, Zach. 14:9).

Emotionele argumenten

Op een website die de visie verdedigt dat er een messiaanse tijd op aarde zal aanbreken zonder dat Christus terugkomt las ik:

⁴⁴ “Nebukadnezar heeft nooit een wereldwijde regering gehad tijdens zijn leven. Om die te kunnen hebben, zal hij... uit de dood moeten worden opgewekt, om Gods eerste wereldheerser te zijn, wanneer het koninkrijk van God aanbreekt... Daniël 2 deelt ons mee dat God in de laatste dagen de heerschappij over de aarde en de naties openlijk op zich neemt. Hij wekt Nebukadnezar op uit de dood en Hij stelt hem aan als een koning, die gezag heeft over alle mensen, en zelfs over de dieren op het veld en de vogels in de lucht (Dan. 2:38). Nooit eerder had Nebukadnezar zulke kracht, macht en autoriteit, maar hij zal die krijgen wanneer het Koninkrijk komt. Hij zal de eerste heerser zijn” (aldus Tom L. Ballinger, in: *Het komende Koninkrijk van God vóór de wederkomst van Christus*, op pronk-stukjes.nl).

⁴⁵ In christelijke toespraken heb ik dit dikwijls horen beweren. Maar de Bijbel ondersteunt deze gedachte niet.

“Als de traditionele eindtijdvisie juist is, dan gaat God zich wreken op mensen die hij nota bene zelf het geloof onthouden heeft !!!”⁴⁶

Het schrijnende van zo'n uitspraak is niet alleen, dat hij berust op een misverstand⁴⁷. Veel ernstiger is het feit dat wie zich zoiets laat ontvallen, zich aansluit bij de vijanden van Paulus. Hetzelfde argument werd al door hen gebruikt! In verband met de verharding van Farao ten tijde van de Exodus en van het volk Israël in later tijd onderwees de apostel, dat God Zich “erbarmt over wie Hij wil en Hij verhardt wie Hij wil” (Rom. 9:18). Waarop zijn tegenstanders zeiden: “Wat heeft Hij dan nog aan te merken? Want wie heeft Zijn wil weerstaan?” (Rom. 9:19). ‘Als God mensen verblindt en verhardt, hoe kan Hij dan diezelfde mensen nog gaan straffen?’

Dat God dit wel degelijk doet, is duidelijk. Farao werd met zijn wagens en zijn ruiters verzwolgen door de Rode Zee. Israël werd in het jaar 70 van de kaart geveegd waarbij honderdduizenden Israëlieten omkwamen. Toch heeft God zélf het hart van de Farao verhard, zodat hij het bevel om Israël te laten gaan niet gehoorzaamde (Exod. 4:21, 9:12, 10:20, 10:27, 11:10). En de HERE heeft zélf de ogen van Zijn volk verblind en hun hart vet gemaakt (Jes. 6:10, 29:10-14; Mar. 4:11-12, Luk.8:10 Joh. 12:39-40, Rom. 11:8). Handelde God dan niet vreselijk onrechtvaardig, toen hij het Egyptische of het Joodse volk strafte? (vgl. Rom. 9:14).

“Volstrekt niet” antwoordt Paulus (Rom. 9:14). “Mens, wie bent u, dat u tegen God het woord opneemt? Zal het maaksel tot zijn Maker zeggen: Waarom hebt U mij zo gemaakt?” (Rom. 9:20). Schepselen vervullen in de geschiedenis de rol die de Schepper hun heeft toebedeeld. Sommigen hebben een eervolle functie, maar anderen een weinig eervolle taak (Rom. 9:21-23, vgl. Spr. 16:4). Schepselen zijn door de HERE voor een bepaald doel gemaakt, ze maken zichzelf niet! Door middel van Zijn oordelen toont God Zijn macht en maakt Hij Zijn naam bekend op de hele aarde (Rom. 9:17,22). Het is Zijn bedoeling om “de velen” die door de ongehoorzaamheid van hun stamvader Adam tot zondaars zijn gesteld en tot de dood zijn veroordeeld door de gehoorzaamheid van de Messias tot rechtvaardigen te stellen en leven te geven (Rom. 5:12-21, 1 Kor. 15:22). Hij “heeft allen onder ongeloof besloten, opdat Hij aan allen barmhartigheid zou bewijzen” (Rom. 11:32).

Het argument van de apostel komt op het volgende neer: “God is bezig om de wereld te redden. Voor die redding zijn zowel Zijn toorn (Rom. 11:22, vgl. Jer. 23:20, 30:24) als Zijn lankmoedigheid en barmhartigheid noodzakelijk (Rom. 11:23-29). De wegen die de

⁴⁶ Ontleend aan A.Pronk-Waterlander, *Uw Koninkrijk kome...* (op pronk-stukjes.nl).

⁴⁷ Bij de “toorn” of “wraak” van God gaat het namelijk altijd om rechtsherstel, en ook Gods wraak is een uiting van Zijn liefde (zie de eerste brief van Johannes).

Schepper gebruikt om Zijn doel te bereiken, zijn voor een sterveling ondoorgrondelijk en niet na te speuren (Rom. 11:33-35). Wie ben jij, mens, dat je meent op Gods handelwijze kritiek te kunnen hebben?”

Dus: hoewel geloof een genadegave is, en God dat geloof slechts aan bepaalde mensen schenkt, betekent dat niet dat Hij de wereld niet kan gaan oordelen. Wanneer de Almachtige de volken verplettert in Zijn toorn, dan heeft Hij hen Zelf voor dat doel bijeen verzameld! (Joël 3:2-3, Zach. 14:2, Openb. 16:16)

Schriftverdraaiing

Toen de opgestane Here door de dienst van Petrus en Johannes een kreupele man had genezen (Hand. 3:1-11), hield Petrus een toespraak, waarin hij tegen zijn volksgenoten zei:

“Hebt dan berouw en bekeert u, opdat uw zonden worden uitgewist, opdat [de] tijden van verkwikking komen van [het] aangezicht van de Heer en Hij de voor u voorbestemde Christus, Jezus, zendt, die [de] hemel moet opnemen tot op [de] tijden van [de] herstelling van alle dingen, waarvan God heeft gesproken door [de] mond van zijn heilige profeten van oudsher” (Hand. 3:19-21)

In een brochure die een messiaanse tijd aankondigt voorafgaand aan de wederkomst, las ik het volgende commentaar bij deze tekst:

“Deze woorden bewijzen dat er geen belofte was dat Christus zou wederkeren als Israël zich bekeerde. Indien de hemel Hem moet ontvangen tot een bepaalde toestand verwezenlijkt is, dan zal Hij geen moment eerder terugkeren.... Dit betekent dus niet dat, wanneer het tijd wordt om alle dingen te herstellen, Christus dat zal komen doen. Integendeel, deze tijden van wederoprichting moeten een voldongen feit zijn, voordat Hij terugkeert. Elia zal eerst komen en alle dingen weder oprichten”⁴⁸

De schrijver van dit betoog laat Petrus het omgekeerde zeggen van wat hij in werkelijkheid heeft gezegd. Een argeloze lezer heeft niet in de gaten dat de woorden van de apostel worden verdraaid. Volgens deze brochure hield Petrus zijn volksgenoten voor dat de hemel de Messias moest opnemen tot de tijden van de herstelling (Gr. *apokatastasis*, d.w.z. “wederoprichting”) waren afgelopen, en alle dingen waren hersteld. Die tijden moeten volgens de schrijver “een voldongen feit” zijn, voordat Christus kan terugkeren. Maar... dat is niet wat er in Hand.3:21 staat!

⁴⁸ N.Baalbergen, *Het laatste der dagen*, pag.11 [in eigen beheer uitgegeven brochure]. Soortgelijke gedachten zijn geuit door O.Q.Sellers en T.L.Ballinger.

Petrus zei, dat “de hemel [de Messias] moet opnemen tot op de tijden van de herstelling van alle dingen”. Het Griekse woord *achri*, dat met “tot op” is vertaald, betekent “tot aan”. De eerste Bijbeltekst waarin dit woord voorkomt, is Matth. 24:38, waar we lezen:

“Want zoals zij waren in die dagen vóór de zondvloed, etend en drinkend, trouwend en uithuwelijkend, tot op (Gr. *achri*) de dag dat Noach in de ark ging, en zij het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zó zal <ook> de komst van de Zoon des mensen zijn”

Zolang Noach nog niet in de ark was gegaan, werd er op aarde gegeten en gedronken, gefeest en getrouwd. Maar zodra Noach zich in de ark bevond, begon de overstroming en was het met de vreugde afgelopen. Getrouwd en ten huwelijk gegeven werd er “tot aan” de zondvloed, maar beslist niet *tijdens* de zondvloed!

Wanneer ik tegen mijn vrouw zeg: “Ik ga een rondje wandelen tot etenstijd”, dan begrijpt zij dat ik rond etenstijd van mijn wandeling terug hoop te zijn. Als ik ga wandelen “tot etenstijd” dan ben ik niet van plan om weg te blijven tot al het eten op is! Wanneer de apostel Petrus dus zegt: “De hemel moet de Messias opnemen tot op de tijden van het herstel van alle dingen” dan bedoelt hij, dat de Messias op aarde zal terugkomen zodra die tijden aanbreken.

In de oorspronkelijke Griekse tekst van Hand. 3:19-21 staat letterlijk:

“Komt dan tot ander inzicht en wend u om ter uitwissing van uw zonden zodat er tijden van verkwikking mogen komen van het aangezicht van de Heer en Hij mag zenden de voor u van tevoren bestemde Messias, Jezus, die de hemel inderdaad moet ontvangen tot de tijden van het herstel van alle dingen waarvan spreekt de God door de mond van de heilige profeten van Hem vanaf de eeuw”.

Volgens Petrus bevond de voor Israël bestemde Messias zich bij de Heer (d.w.z. bij God) in de hemel. De leiders van Israël hadden Hem verworpen en gedood (Hand. 2:23,36; 3:13,15), maar God had Hem opgewekt uit de doden, verhoogd en verheerlijkt (Hand. 2:32,33; 3:15). En de Schepper had na Zijn opwekking tegen Hem gezegd: “Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden tot een voetbank voor uw voeten stel” (Hand. 2:35, Psa. 110:1).

Volgens Hand. 3:21 “moet” de hemel de Messias opnemen. “Moet” betekent in dit verband: het is bindend, of gepast. Zo moet het gaan omdat God zo heeft gesproken (o.a. in Psa. 110). Maar eens zal er aan het verblijf van de Messias in de hemel een eind

komen. De Bijbel spreekt in dit verband van een "totdat". Over dit "totdat" wordt in de Schrift het volgende gezegd:

1. De Messias mag zitten (d.w.z. rusten) aan Gods rechterhand "totdat" God *Zijn vijanden tot een voetbank voor Zijn voeten stelt* (Psalm 110:1, Hand. 2:35, Heb. 1:13). De Messias zal de hemel dus verlaten wanneer Hij Zijn vijanden gaat onderwerpen. Om Zijn vijanden te onderwerpen moet Hij van Zijn zitplaats opstaan en die vijanden gaan "slaan met het zwaard van Zijn mond" (Openb. 19:15-16, 2 Thess. 2:8 etc). Hij zal hen "hoeden met een ijzeren staf" (Psa. 2:9, Openb. 19:15).

2. De Messias blijft in de hemel totdat de HERE Hem *naar het volk Israël "zendt"* (Hand. 3:20). Petrus sprak in Hand.3 immers tot de "mannen van Israël" en hij bevond zich in "de zuilengang van Salomo" (Hand. 3:12). De Messias wordt gezonden om een berouwvol en bekeerd Israël te verkwikken (Hand. 3:19).

3. De Messias blijft in de hemel "tot de tijden van het herstel van alle dingen waarvan God door de mond van Zijn heilige profeten heeft gesproken" (Hand. 3:21). Bij dit "herstel" kunnen we denken aan: herstel van de "vervallen tent van David", herstel van het "koninkrijk voor Israël", en het openbaar-worden van het koninkrijk van God. Na dit herstel zal het Loofhuttenfeest een nieuwe betekenis krijgen. De overlevenden uit de volken zullen jaarlijks naar Jeruzalem optrekken om de Heer te zoeken, Die koning is geworden over de hele aarde (vgl. Hand. 1:6, 15:16-18, Jes. 2:2-4, Amos 9:11-12, Zach. 14:9,16).

In tegenstelling tot wat er in de brochure wordt beweerd, zullen de "tijden van het herstel van alle dingen" pas aanbreken wanneer de Messias de hemel verlaat. Onze Heer moet verschijnen om die tijden te laten aanvangen. Ze gaan volgens Hand. 3:21 niet aan Zijn komst vooraf, maar ze *beginnen* bij die komst.

Israël-vijandig

Christenen die een heilstijd verwachten voorafgaand aan de wederkomst ontkennen het bestaansrecht van de staat Israël. Ze noemen die staat "het grootste bedrog van de twintigste eeuw":

"Het grootste bedrog van de twintigste eeuw is, dat de huidige natie Israël het resultaat was van Gods belofte om de Joodse staat te herstellen... Als je niet weet dat de fundamente van de staat [Israël] rusten op massale uitwijzingen, massale moordpartijen en massale plunderingen dan heb je je huiswerk niet gedaan... De overgrote meerderheid van de christenen gelooft dat de huidige Israëlieten het volk van God zijn in het land Palestina, in afwachting van hun bekering. Dit is het grote bedrog... De tegenwoordige staat Israël is het resultaat van mensenwerk... Het huidige Israël

heeft totaal geen verbondsrelatie met God... De huidige staat Israël komt op geen enkele manier in aanmerking om beschouwd te worden als de Israëlieten, die de Heer in het Beloofde Land zal brengen. En toch houden verkondigers van profetie allemaal vol dat het de plicht van de christen is om het huidige Israël te steunen..."⁴⁹.

"Bijna iedereen neemt aan dat het huidige Israël het Israël van God is. Dat is NIET waar!! Het is het Israël van de Zionistische beweging, in samenwerking met Zionistische christenen... Eindtijdgers geloven dat de huidige staat Israël een direct gevolg is van het door God bijeenbrengen van de Joden in hun oude thuisland... Vanwege hun geestelijke blindheid zijn zij niet in staat om te onderscheiden.... Het piepkleine staatje Israël is het werk en het vernuft van de mens"⁵⁰.

De volgende uitspraken zijn niet mis te verstaan:

1. Het bestaan van de staat Israël is (volgens hen) gebaseerd op massale uitwijzingen, massale moordpartijen en massale beroving van onschuldige Palestijnen.
2. De huidige Joden (of de Israëli's) zijn niet het volk van God.
3. Het huidige Israël heeft "geen enkele verbondsrelatie" met de Eeuwige.
4. God heeft met de stichting van de staat Israël niets te maken, die staat is voor honderd procent mensenwerk.
5. Wanneer christenen het huidige Israël steunen, is dat totaal verkeerd.

Zulke uitspraken hangen samen met een extreme versie van de bedelingenleer. Tijdens de "bedeling van de genade" (Efe. 3:2) is er volgens deze christenen geen sprake van vervulling van de Bijbelse profetie. Die opvatting maakt hen tot een vijand van Israël. Op hun aantijgingen zou je een uitgebreid weerwoord kunnen geven, maar ik houd het kort:

1. Kritiek van de volken op Israël doet denken aan een woord van de Here Jezus: "Wat ziet u de splinter in het oog van uw broeder, maar de balk in uw eigen oog merkt u niet?... Huichelaar, doe eerst de balk uit uw oog weg, en dan zult u helder zien om de splinter uit het oog van uw broeder weg te doen" (Matth. 7:3,5). Het ontstaan van de staat Israël is *vooral* het gevolg van een eeuwenlange geschiedenis van pogroms in het "christelijke" Europa, uitmondend in een "Endlösung" waarbij zes miljoen Joden werden vermoord.
2. Als de schrijver meent dat de huidige Joden niet het volk van God zijn, dan wisten de nazi's (helaas) wel beter!

⁴⁹ Aldus Tom L. Ballinger, in: *Het Grote Bedrog* (op pronk-stukjes.nl).

⁵⁰ Ontleend aan: Tom L. Ballinger, *De tijden der heidenen* (op pronk-stukjes.nl).

3. Wisselen dag en nacht elkaar nog steeds af, op de tijd die God daarvoor heeft vastgesteld? Zo ja, dan is er ook nog steeds sprake van een band tussen het nageslacht van Jakob en de HERE (Jer. 33:19-26). De opvatting dat er geen relatie is tussen de HERE en het volk Israël is een ontkenning van Psa. 105:8-11 en Psa. 111.
4. Zou er op aarde ook maar *iets* kunnen gebeuren buiten God om? (Job 42:2, Spr. 16:4, Jes. 45:6-7, Amos 3:6, Efe. 1:11). Het ontstaan en voortbestaan van de staat Israël waren beslist een groot wonder!
5. Over het soort steun dat christenen aan Israël behoren te bieden kan men van mening verschillen. Maar de apostel Paulus heeft ons opgedragen om hem na te volgen (1 Kor. 4:16, 11:1; Fil. 3:17, 1 Thess. 1:6). Dat betekent, dat wij in elk geval voor het behoud van het Joodse volk behoren te bidden (Rom. 10:1). En omdat wij aan hún geestelijke goederen deel hebben gekregen, behoren wij hen met onze stoffelijke goederen te dienen (Rom. 15:27). Laten we dat maar doen, in plaats van ons te “beroemen tegen de weggebroken takken”! (Rom. 11:17).

In slaap gesust

Wie beweert, dat de Messias nog minstens 500 jaar in de hemel zal blijven, keert zich tegen de Schrift. De Bijbel spreekt een scherpe veroordeling uit over “slaven van Christus” die in hun hart zeggen: “Mijn heer blijft uit” (Matth. 24:49, Luk. 12:45). De bede: “Kom, Heer Jezus!” is in de Bijbel te vinden (Openb. 22:20) en wij mogen er “Amen!” op zeggen (Openb. 1:7, 22:20). Maar voor de boodschap: “De Heer zal nog eeuwenlang wegblijven” is er geen Bijbelse parallel.

De Here heeft Zijn discipelen niet voorgehouden dat Hij nog honderden of duizenden jaren zou wegblijven. Over Zijn komst zei Hij: “Van die dag en dat uur weet *niemand*” (Matth. 24:36, vgl. Hand. 1:7) en Hij riep hen op om voortdurend te “waken” en voor Zijn komst “gereed te zijn” (Matth. 24:42, 25:13; Mar. 13:33,35; Luk. 12:40). Hij zei dat niet alleen tegen Zijn discipelen, maar volgens Zijn eigen woorden “tot *allen*” (Mar. 13:37).

Die waakzaamheid heeft niets te maken met massahysterie, voorspellingen van de datum van het wereldeinde, verkoop van aardse bezittingen, stoppen met het dagelijks werk of zich terug trekken in de woestijn. Zo’n “ongeregelde wandel” wordt in de Bijbel juist afgekeurd (2 Thess. 3:6-15). Waakzaamheid houdt in dat men trouw bezig blijft met de taak waartoe men is geroepen en in de geestelijke en lichamelijke behoeften van zijn medemensen blijft voorzien (Matth. 24:45-47, Luk. 12:42-44, 2 Thess. 3:7-9,12).

Waakzaamheid betekent ook, dat men de Schriften dagelijks onderzoekt en zijn eigen gedrag beoordeelt in het licht van de toekomst waarheen we op weg zijn. We mogen niet in slaap vallen en het licht dat God ons heeft gegeven laten uitdoven (Matth. 25:1-13). De apostel Paulus hield zijn bekeerlingen voor, dat zij hun naaste moesten “liefhebben als zichzelf”:

“En dit [te meer] omdat wij de tijd kennen, dat [het] uur voor ons al [daar] is om uit [de] slaap te ontwaken; want de behoudenis is ons nu nader dan toen wij tot geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij. Laten wij dan de werken van de duisternis afleggen <en> de wapens van het licht aandoen. Laten wij, als op [de] dag, welvoeglijk wandelen, niet in zwelgpartijen en dronkenschappen, niet in ontuchtigheden en uitspattingen, niet in twist en jaloersheid; maar doet de Heer Jezus Christus aan, en wijdt geen zorg aan het vlees om [aan] begeerten [te voldoen]... En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken van de duisternis, maar stelt ze veeleer aan de kaak... het is het licht dat alles openbaar maakt. Daarom zegt Hij: Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten... Doet alles zonder mopperen en tegenspreken, opdat u onberispelijk en rein bent, onbesproken kinderen van God te midden van een krom en verdraaid geslacht, waaronder u schijnt als lichten in [de] wereld, terwijl u [het] woord van [het] leven vertoont...⁵¹” (Rom. 13:11-14, Efe. 5:11,13-14; Fil. 2:15)

Waakzaamheid houdt in, dat men de “talenten” of “ponden”, de schatten die de Heer ons heeft toevertrouwd, winst laat opleveren en die niet ergens verstopt (Matth. 25:14-30, Luk. 19:11-27). Wat God ons heeft getoond, mogen we niet voor onszelf houden. We mogen ervan getuigen, ieder op zijn eigen manier, zodat anderen even rijk worden als wij, en de Here bij Zijn komst met vreugde kan vaststellen dat Zijn pand winst opgebracht heeft.

De gedachte, dat de samenleving zich vóór de komst van Christus in positieve zin zal ontwikkelen, en dat we een wereldwijd “geestelijk ontwaken” en een “heilzame mentaliteitsverandering” zullen aanschouwen, is niet in overeenstemming met wat de apostel Paulus ons over de “laatste dagen” heeft geleerd (vgl. 1 Tim.4:1-5, 2 Tim. 3:1-9, 4:3-4). Zo’n gedachte klinkt aangenaam, en is voor buitenstaanders en ongelovigen aanvaardbaar. Allerlei vormen van “spiritualiteit” kan men dan beschouwen als voortekenen van het verwachte “ontwaken” en men kan ze positief waarderen. Maar vroeger of later zal men worden geconfronteerd met de (Bijbelse) feiten.

* * * * *

⁵¹ Of: “vasthoudt”, lett. “hoog houdt”, d.w.z. omhoog houdt zodat iedereen het goed kan zien.